

Caarnalawiwa

Tuliwirran pitäjän lehti • kevät 2004

5

Kevään
kyläkokoukset

12

Saksalaiskaupunkien
kiehtova keskiaika

14

Kesän 2004
markkinat

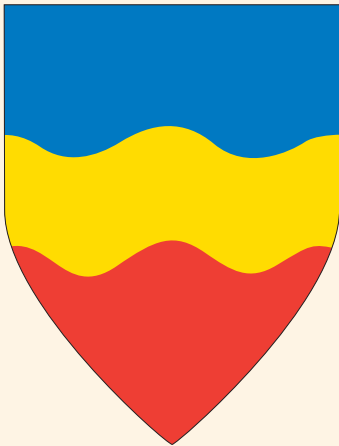
18

Varustevoitto
hiihdoissa!

Caarnalaiwa

Tuliwirran pitäjän lehti • kevät 2004

Tuliwirran pitäjä on Elävä Keskiaika ry:n keskiaikapuolen alueiden yhdistymä joka käsittää Haapawirran kylän (Espoon alue), Kylmälän kylän (Kirkkonummen alue) ja Tulivainion kylän (Nurmijärven alue).

Elävä Keskiaika ry:n kotisivut löydät osoitteesta www.keskiaika.org

Caarnalaiwa on Tuliwirran pitäjän lehti. Artikkelit ovat yksittäisten harrastajien kirjoittamia ja edustavat täten kirjoittajien omia kantoja.

Toimitus

Päätoimittaja:

Cecilia da Mare eli Minna Tiihonen
minna.tiihonen@pp2.inet.fi

Pitäjän vouti:

Celestinus mac Crohan eli Jokke Kaksonen
jokke@celes.pp.fi

Lehden taitto & layout:

Serafina de Castillon eli Satu Kaksonen
ladyserafina@hotmail.com

Tämä lehti on ilmestynyt vuoden 2004 maaliskuussa.

Tuliwirran pitäjän kotisivut:
www.keskiaika.org/tuliwirta

Sisältö

Päätoimittajan kuulumisia.....	3
Voudilla on asiaa	4
Kylistä kajahtaa	5
Helenin matkalaukussa.....	10
Markkinakesä 2004	14
Panonurkka	16
Seurassa tapahtuu	17
Hiihrettihin	18
Uutisia pitäjästä	23

Kannen kuvassa:

Gertrud eli
Carita Wikström

Päähörhön pohdintoja

Onneksi olkoon viisivuotias EK!

23. päivänä tammikuuta 2004 vietettiin Lady Serafinan äidin kotona Espoon Olarissa iloisia illanistujaisia. Juhliloita oli paikalla suhteellisen paljon, ja vapaita tuoleja oli toisinaan vaikeata löytää, mutta kummallista kyllä se ei tuntunut häiritsevän ketään. Kenties tämä johtuu siitä, että EK:n jäsenet ovat tottuneet tulemaan erinomaisesti toimeen hieman ahtaimmissakin ympyröissä – sanontahan kuuluu, että 10 hengelle suunniteltuun saunaan mahtuu 20 keskiaikaseuralaista. Tai sitten asialla saattoi hyvinkin olla jotain tekemistä erään toisen, hieman yleisemmin tunnetun sanonnan kanssa: sopu sija antaa.

Viisi vuotta kestäneen elinkaarensa aikana seura on kasvanut huimasti. Pyörivirran kylästä tuli ensin lääni, sitten paronikunta. Paronikunnan alaisuuteen on kasvanut useita kyliä ja nyt jo kaksi pitäjääkin. Viimeksi muutama viikko sitten seuran torstaitapaamisessa sain taas olla todistamassa, kuinka uusia kiinnostuneita löysi tiensä seuramme vanhojen partojen puheille. EK kasvaa edelleen, ja mikä parasta, pystyy myös ottamaan jatkuvan kasvun haasteet vastaan.

Seuran tämänhetkinen jäsenmäärä on mielenkiintoinen juttu. Enimmillään pukutapahtumassa on ollut hieman yli 60 osallistujaa, mutta yleisin osallistujamäärä on jotain 40 ja 50 juhlijän väliltä. Tämä lukumäärä ei ole jäsenmäärän kasvusta huolimatta juurikaan muuttunut. Se, että seura on edelleen suhteellisen pieni, on varmasti vaikuttanut myös siihen ainutlaatuiseseen ilmapiiiriin, joka seuran tapahtumissa vallitsee: minun on tähän hätään vaikea muistaa yhtäkään toista seuraa tai yhdistystä, jonka jäsenenä olisin päässyt tuntemaan samanlaista yhteenkuuluvuudentunnetta. Ja mikä parasta, en näe mitään syytä sille, ettemmekö pystyisi jatkossakin ottamaan uudet tulokkaat yhtä

innostuneesti ja lämpimästi vastaan kuin miten minut itseni kolme ja puoli vuotta sitten otettiin.

Kolme ja puoli vuotta on sekin pitkä aika. Minusta on melkoisen hurjaa ajatella, että kun syksyllä 2000 mistään mitään tietämättömänä saavuin ensimmäistä kertaa Lady Serafinan luokse torstaitapaamiseen, oli itse seurakin ollut pystyssä vasta puolitoista vuotta. Paljon on muuttunut tuon syksyn jälkeen, mutta perusajatus kaiken takana ei ole aikojen saatossa haalistunut: EK on perustettu rakkaudesta keskiaikaan ja sen elävöittämiseen, ja tämä jos mikä näkyy edelleen vahvasti jokaisessa pukutapahtumassa.

Viisivuotisjuhlien aikana Lady Elisabet näytti minulle paperia, jolle oli joskus perustamiskokouksen aikaan listattu nimiehdotuksia. Noin 6-8 vaihtoehdon joukosta oli ympyröity Elävä Keskiaika. Myöhemmin mietin, miltä EK mahtaa näyttää sitten, kun juhlimme 10-vuotis-

Kuva: Serafina

syntymäpäiviä? Aika näyttää. Varmaa on vain se, että vuoteen 2009 on vielä pitkä aika, ja sitä odotellessa pääsen varmasti vielä moneen kertaan mielenkiinnolla seuraamaan, kuinka monta keskiaikaseuralaista sinne 10 hengen saunaan todella mahtuukaan!

Cecilia da Mare

Osallistu sinäkin lehden tekoon!

Aineisto toimitetaan päätoimittajain määritlemien aikarajojen sisällä.

Materiaalit toimitetaan osoitteeseen:

Cecilia da Mare eli Minna Tiihonen
minna.tiihonen@pp2.inet.fi

Teksti

Teksti sähköpostin **liitteenä** Word-tiedostona (tai .txt) ilman pakotettuja rivinlopetuslyöntejä (nk. enter-lyöntejä), tavuviivoja tai muita muotoiluja. Älä lähetä tekstiä sähköpostiviestinä, sillä ohjelma luo pakkorivinvaihdot jotka on siivottava tekstistä käsin. **Muistathan otsikon ja väliotsikon!**

Kuvat

Korkearesoluutioisina pakaamattomina tai vähintään jpg high quality -kuvina. Kätevimmän sähköpostilla liikkuvat juuri jpg-kuvat.

Pidäthän huolta että kuvan resoluutio on riittävä. Perusohjeena voisi pitää resoluutiota 300 pixeliä / inch jolloin kuvaa voi käyttää 1/1 koossa. Huonolaatuisemmat tai liian pieniresoluutioiset kuvat printtaantuvat raakeisina. **Älä rajaa kuvia valmiiksi!**

Myös piirroksia otetaan vastaan!

Lisätietoja aineiston toimituksesta
osoitteesta ladyserafina@hotmail.com

Voudilliset terveiset

pitäjän väelle

Aurinko lämmittää jo hankia ja kevät näyttää taas lähestyvän. Pitäjämme uninen talvielo vaihtuu varmaan pian taas kesän hauskaan juhlintaan, ainakin kun olen lueskellut kesän tapahtumia niin tuntuu ettei löydy enää ainuttakaan viikonloppua jolloin ei olisi markkinoita, telttaleiriä tai jotain muuta tapahtumaa.

Pitäjän säännöt ja määräykset hyväksyttiin Pitäjän neuvoston kokouksessa ja toivoisinkin nyt että kaikki pitäjän kylät myös tekisivät ja hyväksyisivät säännöksensä ja määräyksensä jotta saadaan kuri ja järjestys kohdalleen (en tosin voi teitä kurittomuudesta tähänkään asti moittia, niin nuhteetonta on pitäjän väen toiminta ollut).

Voudillisina määräyksinä olen todennut seuraavat kaksi:

1. Kukin Pitäjän alueella asuva lautamies tai aatelinen voi halutessaan vaihtaa vyöviirinsä värit Tuliwirran väreiksi.
2. Sotanorsujen jäsenten (tämä päteköön niin henkilöihin kuin heidän ruumiin-osiinsakin) ei tule tuleman nuolenkantamaa lähemmäksi ainuttakaan Tuliwirran pitäjän myllyä.

Kaikille siis hyvää
kevään jatkoa toivottaen.

Tuliwirran pitäjän vouti

Celestinus mac Crohan

Tulivainion kyläkokous

Tulivainion kyläkokous pidettiin nyt ensimmäistä kertaa Kristiinan ja Cecilian omassa kämpässä, ja talon molemmat asukit olivat sitä mieltä, ettei kokous ole kokous ilman naposteltavia. Kaupasta haettiin kymmenen pullaa ja kaappiin varattiin kahvia.

Kun kello sitten löi jo puoli kahdeksaa ja kokous oli määrätty alkavaksi seitsemältä, tultiin siihen tulokseen, että muita tulleita oli turha enää odotella. Viiden minuutin ja kahdeksan pullan jälkeen oli kokouksessa päätetty seuraavaa:

1. Kylänvanhimman valinta

- Cecilia jatkaa kylänvanhimpana, koska muita halukkaita ei löytynyt.

2. Muut asiat

Muita asioita ei varsinaisesti ollut. Seuraavaa voidaan kuitenkin todeta:

- Pitäjän voudille on muutama kuukausi sitten toimitettu census eli väestönlaskenta, johon ei ole sen jälkeen tullut muutoksia.
- Tarkoitus on tehdä kylälle mahdollisimman pian ainakin yksi seinävaate tai seinälle laitettava vaakuna.

- Tulivainion kantavat voimat eivät enää asu Nurmijärven kunnassa, mutta tämä ei tule vaikuttamaan kylän toimintaan millään tavalla.

Omassa pienessä päässään Cecilia pohdiskeli kokouksen jälkeen, että kuten monelle muullekin Pyörrevirran kylälle on viime aikoina tehty, olisi myös Tulivainolle hyvä kirjoittaa ja hyväksyttävä kylän omat lait. Tähän kenties palataan seuraavassa kyläkokouksessa.

Cecilia da Mare

Kylmä 1v kyläkokous

Kylmälän kylän 1-vuotispäivää juhlistettiin helmikuun ensimmäisenä perjantaina kuohuvalla juomalla ja blineillä.

Blinitaikin valmistus aloitettiin hyvissä ajoin 2 päivää ennen h-hetkeä noudattaen seuraavaa reseptiä a la Jyrki Sukula <http://www.mtv3.fi/ruokala>

Blinitaikin pohja

Lämmitä maito kädenlämpöiseksi. Sekoita tattarijauhot ja kuivahiiva keskenään.

Sekoita hiiva-jauhoseos maitoon. Lisää vehnäjauhoja niin paljon, että vatkain vaivoin liikkuu. Jätä taikina huoneenlämpöön liinan alle käymään vuorokaudeksi. Nosta taikina sen jälkeen jääkaappiin ja anna olla siellä vuorokauden verran.

Kuohuvien kilistelyä 1-vuotiaalle kylälle

Kuva: Jarl-Erik

Blinit ja siianmätiä, NAM!

Kylmälän suolakurkkuja, smetanaa, sipulia ja siianmätiä.

- 1,5 dl maitoa
- 4 rkl tattarijauhoja
- 11 g kuivahiivaa (eli 1 pussi)
- 6 rkl vehnä jauhoja

Blinitaikinän viimeistely

Lisää keltaiset ja olut 2 vrk seiseen blinitaikinän pohjaan. Lisää mausteet. Vatkaa valkuaiset kovaksi vaahdoksi, lisää joukkoon. Sulata voi kattilassa, älä anna kiehua. Anna seistä noin 20 minuuttia, nosta voin kirkas osa eri astiaan esimerkiksi lusikalla. Paista blinit kirkkaassa

voisulassa kuumalla blini- tai ohukaispannulla.

- 2 kananmunan valkuaista
- 2 kananmunan keltuaista
- 1 dl keskiolutta
- suolaa, valkopippuria
- 100 g voita sulatettuna

Blinit paistettiin Kylmälän kylän kartanon puuhellalla ja ne olivat erinomaisia siianmädin, smetanan, sipulisilpun ja Kylmälässä kasvatettujen suolakurkkujen kera.

Maha pullotti blineistä, mutta jälkiruuksi teimme vielä lettuja tuoremansikkahillon ja kermavaahdon kanssa. Masut täynnä vannoinme pitävämme samanlaiset juhlat seuraavanakin vuonna. Kylmälän kylä on tunnettu hyvän ruuan ja juoman ystävistä.

Herkullisen aterian ääressä suunnitelimme kylämme tulevaa toimintaa ja valisimme kylänvanhimmaksi Viljan jatkamaan. Tulevaisuuden suunnitelmissa ovat ainakin grillijuhlat ja tanssipidot Kylmälän kylillä. Tiedossa on kesällä myös kasvivärjäystä ja puutalkoita.

Vilja

Jalle paistaa blinejä.

Iloisia kyläläisiä blineineen. Vasemmalta oikealle Vilja, Eleanor ja Griffid. →

$$1 + 1 + 1 = 3$$

Haapawirran kyläkokous

Jos jokainen Haapawirran kyläkokoukseen osallistunut joi kahvia tai teetä, laske yllä olevasta kuvasta kokouksen osallistujamäärä.

Vihje: Summa on yhtä suuri kuin pitäjään kuuluvien kylien määrä.

Vihje 2: vastaus on enemmän kuin 2 ja vähemmän kuin 4.

Vihje 3: Oikea laskutoimitus löytyy ylimpänä sivua, suurimmasta otsikosta.

Väen vähyys ihmetytti kyläkokoukseen osallistuneita. Melkein 20 hengen kylästä vain kolme vaivautui kokoukseen paikalle. Päädyimme optimisteina ajattelemaan, notta kokouksen tulos on täytynyt olla jo etukäteen täysin päivänselvä. Jos nimittäin epäselvyyksiä tai vastakkaisia mielipiteitä olisi ollut, väki olisi varmasti kammennut itsensä paikalle pitämään puoliaan.

Torstain pimeä ja kylmä ilta vietettiin kuitenkin lämpimissä tunnelmissa. Keitelimme kahvia ja söimme herkkuja – sekä keskustelimme kylämme tulevaisuudesta. Kylässämme tuntuu vallitsevan hyvä henki väen kesken ja kylän asukkaat ovat siihen erittäin tyytyväisiä.

Kylänvanhimman valinta oli itsestäänselvyys; Elisabet oli ainoa ehdokas ja kaikki kyläläiset ovat olleet häneen tä-

Serafina toi edellisen Kaarnalaiivan näyttille.

Elisabet ja Serafina ja kylän uudet asukit.

Haapawirran kylän omista sivuista pidettiin.

hän asti enemmän kuin tyytyväisiä. Elisabet myös on suostuvainen mahdollisesti Espooseen perustettavan Espoon Elävä Keskiäika ry:n puheenjohtajaksi, joten on kaikin puolin sopiva hoitamaan kylänvanhimman virkaa.

Todettiin, että voudillisen määräyksen johdosta kylällemme pitäisi saada hyväksytettyä säännöt. Se tosin jäi epäselväksi, että kuka nämä säännöt ehtisi kirjoittaa ja milloin ne hyväksyttäisiin.

Todettiin myös, että kylällämme (tai pitäjällämme) ei ole vielä yhtään lippua ja niiden tiimoilta pitäisi jossain vaiheessa järjestää vaikka talkoot.

Pitäisi myös miettiä että kuinka vastaamme Auran kylän julistamaan seinävaatekilpailuun.

Kylän ja pitäjän materiaali

Vein kokoukseen ensimmäisen Kaarnalaiivan toiveikkaana että siitä heräisi keskustelua. Väki tuntui olevan tyytyväinen lehteen, eikä sitä oikeastaan lähdetty sen tarkemmin ruotimaankaan.

Katselimme Elisabetin koneelta Haapawirran omia nettisivuja ja niistäkin pidettiin. Erityisen mukavana koettiin mm. kyläläisten esittelysivut, koska se on henkilökohtaisemman kosketuksen lisäksi ajantasalla oleva kylän census.

Kylän omat webbisivut löydät osoitteesta www.keskiaika.org/haapawirta

Kaupungiksi

Espoon Haapawirran kylä odottelee piakkoin täyttävää 20 jäsentä jännityksellä, sehän antaa kylällemme oikeuden muuttua kaupungiksi! Silloin meille tulisi ikioma pormestari – eikä vain mikä tahansa pormestari vaan koko paronikunnan ja kuningaskunnan tunnettujen alueiden ensimmäinen pormestari!

Lipputalkoot ja muuta toimintaa

Milloinkas ja missä järjestetään kylien ja pitäjän lipputalkoot sekä seinävaatteen maalaustalkoot? Laittakaa ideoita vaikka Elisabetille eeva_andersson@suomi24.fi

Jos muuten joku espoolainen seuran jäsen ei ole rekisteröitynyt Haapawirran kylään, voitte tehdä sen lähettämällä viestiä joko Elisabetille em. osoitteeseen tai Serafinalle ladyserafina@hotmail.com

Aurinkoista kevättä!

Serafina de Castillon

Eipä uskoisi että kokouksesta selvitettiin näin pienellä sotkulla.

Celestinus, vouti mietteissään. Voisi melkein kuvitella että hän kirjoittaisi muistiinpanoja – eikä pelaisi kämmentietokoneellaan peliä kesken kokousta.

Kuvat: Serafina ja Celestinus

Elisabet, kylänvanhin.

Espoon kyläkokous pidettiin torstaina 19.2.2004 Elisabetin luona Tapiolassa.

Kokouksessa oli mahtavat 3 osallistujaa, Satu Kaksonen (Lady Serafina), Jokke Kaksonen (Lord Celestinus) sekä Eeva Andersson (Lady Elisabet).

Kokous avattiin klo 19.10.

1. Kylänvanhimman valinta

- Valittiin yksimielisesti Elisabet jatkaamaan kylänvanhimpana.

2. Väestönlaskenta

- Todettiin, että kukaan ei ole liittynyt kylään tai eronnut siitä. Kylän tämänhetkinen väkimäärä on 18 henkilöä.

Arja Hepolehto pyysi sähköpostitse kokouksen jälkeen perjantaina, että hänen nimensä muuttuisi asukasluettelossa Feklaksi, ja että listaan lisättäisiin myös Julius Muurintekijä (Pekka). Näinollen kylän väkimäärä olisi kasvanut 19 henkilöön.

Pitäjän vouti Lord Celestinus ilmoitti, että olisi hyvä jos kylä järjestäisi koolle kyläkokouksen hyväksymään kylän säännöt. Kokoukseen tarvittaisiin koolle kylän lautamiehiä. Elisabet julistaa kokouksen koolle piakkoin.

Juteltiin Kaarnalaivasta ja todettiin että lehti on hyvä ja kiva, samoin kuin Haapawirran nettisivut.

Elisabet - sihteerineito

Saksalaiskaupunkien kiehtova keskiaika

Historianharrastajalle Saksanmaa on lämpimästi suositeltava matkakohde. Se on täynnä mielenkiintoisia jäänteitä keskiajalta, kuten maalauksellisia kaupunkeja ja komeita linnoja.

Comburgin luostarin sisäpihaa

Pyhän saksalaisroomalaisen keisarikunnan alueelle rakennettiin keskiajan kuluessa n. 10 000 linnaa ja linnoitusta, joista on tänä päivänä jäljellä runsaasti raunioita ja n. 500 asuttavaa tai museokäytössä olevaa linnaa. Jos taskussa polttee ylimääräinen tukko euroja, kannattaa turistin myös yöpyä hotelliksi muunnetussa linnassa. Pienelläkin budjetilla voi kuitenkin nähdä tavattoman paljon mielenkiintoista. Junalla matkustaminen on kohtuullisen hinnakasta, mutta seikkailuhenkiselle hyvä vaihtoehto on tiedustella kyytiä netissä toimivan kimpakyytijärjestelmän kautta (www.mitfahrzentrale.de).

Monet keskiajalla tärkeät ja mahtavat kaupungit köyhtyivät ja menettivät merkitystään uudelle ajalle tultaessa. Vallan ja varakkuuden painopiste siirtyi muualle, eikä niitä haluttu tai voitu enää kehittää. Tämä koitui siinä mielessä onneksi, ettei keskiaikaista rakennuskantaa siis purettu ja kaupunkia muutettu moderniksi. Niinpä monet nykyään pikkukaupungeiksi luokiteltavat kaupungit, kuten Rothenburg ob der Tauber, tarjoavat loistavat mahdollisuudet mielikuvitusmatkaan vuosisatojen halki. Toisessa maailmansodassa monet kaupungit tuhoutuivat pahasti, mutta jälleenrakennuksessa ei tehty uutta, vaan korjattiin vanhaa. Tämä on tehty niin taitavasti, ettei restauroitua rakennusta mitenkään pysty erottamaan alkuperäisestä. Seuraavaksi kerron hieman muutamasta kaupungista, joihin olen itse käynyt tutustumassa nykyisen Baijerin alueella.

Regensburg

Aloitamme matkamme Regensburgista, tuosta keskiajalla tärkeästä valtiopäivien näyttämöstä. Ensin pikainen katsaus kaupungin maineikkaaseen historiaan. Vuonna 179 ajanlaskumme jälkeen perustivat roomalaiset Tonavan rannalle Castra Regina –nimisen legioonalaisleirin. Sinne kehittyi pian pysyvää asutusta, ja vuonna 739 perustettiin Regensburgin hiippakunta Saksan aluetta käännyttäneen Pyhän Bonifatiuksen toimesta. Ollessaan Baijerin herttuana ennen keisarikruunaustaan vuonna 1002 piti Henrik II Pyhä residenssiään Regensburgissa. Sydänkeskiajalla alkoi varsinaisesti kaupungin porvarillinen historia kun se vuonna 1245 sai keisarin armosta itsehallinnon ja kohosi valtakunnankau-

Näkymiä Tonavan yli Regensburgiin

pungiksi. Tästä eteenpäin Regensburgin arvovaltaiset raadinherrat määräsivät kaupankäynnistä, lainsäädännöstä ja tuomioista sekä muusta tärkeästä. He olivat vastuussa suoraan keisarille.

Tänä päivänä Regensburgin vanha kaupunki on kuin suuri ulkoilmamuseo. Rakennuskanta on suurimmaksi osaksi peräisin keskiajalta, eikä alkuperäistä asemakaavaa ole muutettu. Suositellen yöpymistä Spitalgarten-nimisessä majatolossa parin minuutin kävelymatkan pääs-

sä keskiaikaisen kaupungin ulkopuolella. Rakennus on peräisin 1350-luvulta, mutta sitä ennen paikalla oli 1100-luvulta alkaen sairaala ja majatalo. Spitalgarten tarjoaa erittäin aitoa tunnelmaa, omissa panimossa pantua olutta ja tyyppillistä ruokaa. Ehkäpä parasta on se, että sinne päästäkseen pitää kävellä 1100-luvulla rakennettua yli 330 metriä pitkää kivisiltaa pitkin (Steinerne Brücke), eikä voi välttyä ihailemasta kaupungin siluettia, joka heijastuu Tonavaan kuin taulussa.

Schwäbisch Hallin postikorttimaisema

Mikäli Spitalgartenin ruokapuoli ei vie nälkää tai muuten miellyttä, kannattaa kävellä siltaa pitkin kaupunkiin ja kokeilla niin ikään 1100-luvulla rakennettua makkarakeittiötä (Wurstkuchl), joka on ollut toiminnassa lähes tauotta perustamisestaan asti. Tämä lihansyöjän unelma sijaitsee aivan sillan tyvessä rannassa ja jää usein tulva-aikana veden noustessa uppeluksiin. Omistajat jatkavat kaikesta huolimatta perinteitä sitkeästi. Nukkuttuaan ja syötyään lähtee matkailija tietenkin tutustumaan kaupungin muihin nähtävyyksiin. Niihin lukeutuvat mm. sillan kanssa samoihin aikoihin rakennettu upea goottilainen tuomiokirkko ja keskustorin laidalla oleva raatihuone, jonka vanhimmat osat ovat 1200-luvulta.

Sillan ja tuomiokirkon rakentamiseen liittyy legenda, jonka jokainen kaupunkilainen tuntee. Kerrotaan, että näitä vaativia rakennusurakoita johtavat käsityöläismestarit olivat kateellisia toisilleen ja löivät vetoa siitä, kumpi saisi työnsä ennemmin valmiiksi. Siltaa rakentava mestari pelkäsi tappiota niin paljon, että teki sopimuksen paholaisen kanssa. Paholainen lupasi auttaa häntä saamaan työn

pian päätökseen, mutta vaati vastineeksi siltaa ensimmäisenä ylittävän elävän olennon sielua. Silta valmistuikin ennen tuomiokirkkoa ja ensimmäisenä sen ylitti paha-aavistamaton koira. Legendasta muistuttaa kivinen miesfiguuri (Bruckmandl), joka istuu sillan puolivälissä tähystellen epäilevästi kaupungin kätöistä pilkottavaa kirkontornia.

Raatihuone upeine valtakunnansaleineen on vähintäänkin näkemisen arvoinen. Mikäli oikeushistoria kiinnostaa, kannattaa myös pyrkiä raatihuoneen kellaritiloihin. Niihin ei ole vapaapääsyä, mutta kysyvä ei tieltä eksy. Kellarissa sijaitsee ilmeisesti Saksan ainoa alkuperäisessä asussa oleva kidutuskammio, erilaisia vankilatiluja, mm. kolme metriä syvä kuiluvankila ja kuolemaantuomittujen viimeinen säilytyskoppi. Jälkimmäisessä yksi seinä on puusäleikköä, jonka läpi omaiset ja ystävät saattoivat kuiskia viimeisiä sanoja tai skandaalinnälkäiset käydä kurkkimassa kohtalonsa täyttymistä odottavaa onnetonta. Muutaman metrin päässä sijaitsi jo keskiajalla majatalo, josta iloisen juopuneet äänet lienevät aikanaan kantautuneet tuomitunkin korviin.

Rothenburg ob der Tauber

Jatkamme matkaamme länteen, Helenin kotikaupunkiin Rothenburg ob der Tauberiin. Nimensä mukaisesti kaupungin sijaitsee Tauber-joen yläpuolella, sillä se on rakennettu kukkulalle. Joen ja jyrkän maaston ansiosta Rothenburgia oli kuitenkin helppo puolustaa ja sen onnistui torjua kaikki hyökkäykset aina kolmikymmenvuotiseen sotaan saakka. Vuonna 1172 Rothenburg sai kaupunkioikeudet ja 1274 siitä tuli vapaa valtakunnankaupunki. 1352 Rothenburg ob der Tauber sai täyden riippumattomuuden ja oikeuden jakaa kuolemantuomioita. 1300-luvulla tuhoutuivat kaupungin muurit ja linnoitusjärjestelmä valitettavasti maanjäristyksessä, mikä johti mittaviin rakennus- ja parannustöihin. Myöhäiskeskiaika olikin Rothenburgin loiston aikaa, jolloin rakennettiin paljon upeita kirkkoja, luostareita ja maallisia rakennuksia.

1400-luvun alussa Rothenburgin historia jätti jälkensä mm. aktiivinen ja innovatiivinen pormestari Heinrich Toppler. Koska huono hygienia, kaduille heitettävät jätteet ja niitä tonkivat eläimet tekivät

kaupunkielämän kesäisin melko sietämättömäksi, rakennutti Toppler itselleen läheiseen rinteeseen kesähuvilan, kuten niin monet muutkin keskiajan varakkaat porvarit. Se on nykyään museokäytössä (Topplerschlößchen). Huolimatta väsymättömästä työstään kaupungin hyväksi ei Topplerin kohtalo ollut lopulta kovin-kaan ruusuinen. Syytettynä juonittelusta ja salaliitosta hän joutui raatihuoneen kellarin vankikoppiin ja kuoli siellä muutama kuukausi pidätyksensä jälkeen.

1500-luvun alussa Rothenburgin goottilaista raatihuonetta kohtasi harmittava takaisku, kun sen etufasadi paloi poroksi. Nykyään matkailija joutuu tyytymään barokkiraatihuoneeseen. Raatihuoneen tori on kuitenkin muilta osin keskiaikaisessa asussaan ja kerrassaan hieno elämys. Muita nähtävyyksiä ovat mm. kuuluisa rikoshistoriallinen museo (Mittelalterliches Kriminalmuseum), jonka nimi viittaa esineistön keskiaikaisuuteen. Tosiasiassa kyseessä on kuitenkin sensaationälkäisille turisteille rakennettu sillisalaatti, jonka painopiste on 1600- ja 1700-lukujen esineistössä.

Varsin tutustumisen arvoinen on 1258 rakennetussa dominikaaninunnaaluostarissa sijaitseva taidemuseo (Reichsstadtmuseum). Siellä on vielä jäljellä luostarin

Rothenburgin luostarin keittiö

alkuperäinen keittiö. Keittiön takaseinällä on luukku, josta näkyy hyllykokiäsi muunnettu tynnyri. Tämän nunnat täyttivät ylijääneellä ruoalla, pyöryttivät ympäri ja sulkiivat luukun. Ulkopuolella odottivat nälkäiset köyhät. Rothenburgin historiaa sulatelllessaan voi tehdä vaikka kävelyn koko keskiaikaisen kau-

pungin ympäri ylhäällä muurin harjalla. Siellä kulkee alkuperäinen vartioreitti ja näkymät yli kaupungin kattojen ja ympäröivän vehmaan maaseudun aina Baden-Württembergiin asti ovat henkeäsalpaavat.

Viimeiseksi vierailemme Schwäbisch Hallissa, joka on paikallisten suuri ylpeys. Nykyisin Schwabenin alue kuuluu hallinnollisesti Baijeriin, mutta kulttuurillisesti ja murteellisesti asukkaat eroavat edelleen toisistaan – ja jaksavat korostaa tätä eroa monin pikku huomautuksin. Lähitöllä sijaitsee myös upea Comburgin benediktiiniluostari, joka perustettiin 1079. Schwäbisch Hallin alueelle syntyi asutusta jo 500-luvulla ennen ajanlaskun alkua suolan valmistuksen takia. Suolakaivotoiminnan ansiosta Schwäbisch Hallista tuli keskiajalla menestyvä kaupunki, jonne ylpeät porvarit rakensivat näyttäviä kaupunkiasuntoja ja lahjoittivat runsaasti varoja myös kirkkojen koristeluun. Täytyy sanoa, että silmä lepää kapeita katuja ja mutkittelevia kujia pitkin taivaltaessa. Paljon on Bavariassa nähtävää, mutta jätän loput kertomatta, jotta tulevilla matkoillanne saatte itse ihastella ja löytää saksalaisen keskiajan.

Rothenburgin luostarin keittiö

Serafina, Laurretta, Jarl-Erik ja Eleanor
Pukkisaaren muinaismarkkinoilla 2003.

No johan on markkinat!

Kesä lähestyy kovaa vauhtia. Tapanamme on ollut käydä useilla kiinnostavilla markkoilla esittelemässä seuraamme ja tekemässä itsejämme tunnetuksi. Ensi kesä näyttääkin lupaavalta, merkitse markkinat kalenteriisi jo nyt!

Kesäisin käymme useilla historiallisilla markkinoilla. Näiden aikakausi on yleensä ollut joko keskiaikaa tai viikinkiaikaa.

Asustuksemme valitsemme markkinoiden mukaan; keskiaikamarkkinoille "normaaleja" keskiaikavaatteita ja viikinkimarkkinoille muinaispukuja, rautakauden lopun vaatteita tai viikinkivaatteita. Toki kaikilla jäsenillämme ei ole kaikkien aikakausien vaatteita, joten hyvä idea on ainakin aluksi lainata joltain toiselta sellaiset!

Jarl-Erik Pukkisaaren
muinaismarkkinoilla 2003.

Elisabet tekemässä lautanauhaa
Pukkisaaren muinaismarkkinoilla 2003.

Kaikki kuvat: Carita Wikström

Alinka ja Elisabet Varjagi-festivaaleilla 2003.

Lauretta neulakinnasta tekemässä Pukkisaaren muinaismarkkinoilla 2003.

Seuran esittelypöytä Hämeenlinnan keskiaikamarkkinoilla 2003.

Alinka Hämeenlinnassa 2003.

Markkinoilla yleensä jaamme seuran lentolehtisiä, selitämme uusille kiinnostuneille seuran toimintatavoista ja siitä, kuinka pääsee toimintaan mukaan sekä esittelemme aikakauden käsitöitä. Mikäli markkinoiden järjestäjä on suostuvainen, jotkut jäsenemme saattavat myydä tuotteitaan samalla.

Markkinoille voivat osallistua kaikki jäsenemme riippumatta onko hän harrastanut kauan vai vain vähän aikaa. Rohkeasti siis markkinoille! Vakiporukka ottaa tosi mielellään mukaan!

Seuran puolesta yhteyksiä markkinoihin hoitaa usein seuran tiedottaja tai kyseisen alueen yhteyshenkilö. Maaliskuuhun 2004 asti tiedottajana toimii Serafina. Sen jälkeen olevaa tilannetta on vielä (tammiukuussa 2004) hieman vaikea ennustaa. Tiedottajan päivitettyt yhteyshenkilöt löydät verkkisivuiltamme www.keskiaika.org.

Neulakinnaslapasia Varjagi-festivaaleilla 2003.
Kaikki kuvat: Carita Wikström

Markkinakesä 2004 näyttää tällä hetkellä seuraavalta

Toukokuu

29.-30.5.2004

Varjagi-festivaalit

Helsingin Puotilan kartanon alueella.
<http://www.kaupunginosat.net/puotila/>
Aikausi: viikinkiaika

Kesäkuu

17.06.2004 - 20.06.2004

Turun keskiaikamarkkinat

Turun Vanhalla suurtorilla
<http://tapahtumakalenteri.turku.fi/paasivu.php?lang=fi&event=7297>
Aikakausi: keskiaika

Heinäkuu

3.-4.7.2004

Euran muinaismarkkinat

Euran härkäniityllä
<http://www.eura.fi/tapahtumat/tapahtuma.htm#7>
Aikausi: viikinkiaika

30.-31.7.2004

Saltvikin viikinkimarkkinat

Ahvenanmaalla.
<http://www.aland-vikingar.com>
Seurana emme varmaankaan osallistu, sillä tämä menee Wisbyn keskiaikaviikkojen päälle.
Aikausi: viikinkiaika

31.7.-1.8.2004

Hollolan keskiaikamarkkinat

<http://www.keskiaika.fi/>
Seurana emme varmaankaan osallistu, sillä tämä menee Wisbyn keskiaikaviikkojen päälle.
Aikakausi: keskiaika

Elokuu

21.-22.8.2004

Hämeenlinnan keskiaikamarkkinat

<http://www.htk.fi/linnantapahtumat/keskiaika/>
Aikakausi: keskiaika

Su. 29.8.2004, klo 12 - 17

Pukkisaaren muinaismarkkinat

<http://www.sommelo.hai.fi/>
Aikausi: viikinkiaika

— *Serafina de Castellon* —

Pirkka-sedän panokoulu, osa 2

Tällä kertaa on tarkoituksena tehdä ihan ”kädestä pitäen” makoisa hunajaolut. Kannattaa vilkuilla ensin läpi edellinen osa Panokoulua niin selviää hieman vähemmällä termistön ja jutun toistamisella. Se paneminen kun ei ole tässä välillä mitenkään muuttunut, kuten ei historian hämärissäkään...

Kädestä puuhun

Homma alkaa sillä, että kasataan käden ulottuville kaikki tarvittavat välineet ja materiaalit, ettei niitä tarvitse sitten kesken toiminnan lähteä nurkista haalimaan. Eli käymisastia kannella ja vesilukolla, reippaan kokoinen kattila, kaikki tarvittavat uutteen ja mausteet ja tunnelmaan sopivaa musiikkia, vaikka keskiaikaisia juomalauluja tai Pekka Myllykosken tuotantoa, sillä se pääsääntöisesti liittyy suomalaiseseen alkoholikulttuuriin.

Tarvittavat ainekset

Kaupasta käydään tällä kertaa hakemassa kaksi purkkia olutuutetta, Finlandia Tumma sekä Geordie Bitter tai Scottish Export. Lisäksi kannattaa jo tässä vaiheessa varata 450 g mieluiten säilöntäaineetonta hunajaa ja pari katajanmarjaa.

Miksi juuri nämä uutteen? Tumma Finlandia on kotimainen, halpa ja melkein humaloimaton perusuute, josta saa oivan lisän sille bittertyyppiselle Geordielle, jossa on sitten humalointia aika napakasti. Molemmissa pakkauksissa tulee mukana pussi oluthiivaa, joista sillä Finlandian pussilla voi vaikka kohottaa pulataikinaa tai käyttää vappusimaa. Oluen tekoon sopii huomattavasti paremmin Geordien hiiva, joka on oikeaa oluthiivaa eikä hieman käsiteltyä Rajamäen leivontahiivaa... Uutteita saa normaaleista hyvin varustelluista kauppoista, Geordieta muistaakseni Eurospareita ja Maxeista, Finlandiaa melkein R-kioskiltakin.

Toimeen siitä!

Puhdistetaan astiat hyvin, astianpesukoneen pesuaineliuos sopii hyvin kunhan muistaa huuhdella riittävän monta kertaa. Pöpöt kyllä kuolee ja nahka lähtee käsistä jos liikaa läträä. Uutteet lämmitetään ja keitellään pikaisesti kuten edellisessä osassa panokoulua neuvottiin.

Keitokseen on hyvä heittää porisemaan myös pari katajanmarjaa makua antamaan. Käymisastiaan vaan ja perään vettä niin, että pinta on jossain 25-28 litran välillä. Ja hetken aikaa reippaammanpuoleista sekoitusta.

Tähän olueen ei ole tarvis lisätä sokeeria tässä vaiheessa, uutteen pitävät huolen siitä, että sokeria on riittävästi käymiseen. Kun neste on lämpötila on mitattu ja todettu alle 30 asteiseksi voidaan sekaan hulauttaa se Geordien paketissa tullut hiiva. Joskus luullaan, että hiivan määrä vaikuttaa alkoholipitoisuuteen, mutta voin kertoa, tuo hiiva riittää oikein hyvin tähän lastiin. Jos hiivaa käyttää enemmän, se tuo olueen vain hiivan makua, sillä hiivalla on taipumus kasvaa tuossa toimeensa.

Jos haluaa hieman nopeuttaa käymisen alkua, voi ottaa nestettä käymisastista juomalasiin ja sirotella hiivan siihen. Puolisen tuntia kun hiivaa kiusaa pyörittelemällä sitä tuossa liemessä lusikalla, alkaa kumma puhina käydä lasissa ja hiiva herää henkiin. Sitten vain huolella tonkkaan lasi ja lusikka huuhdellen ja johan poppi soi!

Tässä vaiheessa torpataan tiukka kannsi tonkan päälle, laitetaan vesilukko kannen läpivientiin ja ohjeiden mukainen määrä vettä vesilukkoon. Pönttö rajataan mahdollisimman tasalämpöiseen paikkaan ja iloista pulputusta voi seurata noin viikon verran.

Siinä vaiheessa kun kuplien tuleminen vesilukosta selvästi alkaa harventua, yleensä noin viikon kuluttua, on aika haakea paikalle kaveri, lappo ja mahdollinen toinen käymisastia sekä 450 g hunajaa.

Viimeistely

Kaveri on hyvä olla mukana tässä vaiheessa, sillä onhan se seurassa kivempaa olla ja sitä paitsi 30 kg painava tonkka on kohtuullisen nihkeä nostaa yksin

pöydänkulmalle ellei ole salaa harjoitellut. Tonkka kannattaa nostaa ensin ylös, että tuotos saa tasaantua sillä aikaa kun valmistellaan jälkikäynti.

Keitellään puolisen litraa vettä ja liuotetaan sekaan hunaja. Sotku on paksua, mutta liikkuu kyllä. Tämä keitos kaadetaan tyhjiin käymisastiaan. Lappoon laitetaan tuumanpituinen holkki siihen päähän, mikä tulee ylempään käymisastiaan, tämä ehkäisee hiivan tulon lapon kautta siihen alempaan tonkkaan. Lappo asetellaan ylemmän astian pohjalle ja reipas imaisu vapaasta päästä. Olut alkaa suorastaan tulvia alempaan astiaan ja samalla saa jo pienen vaikutelman siitä miltä lopputulos tulee joskus maistumaan.

Ellei ole motorisesti huomattavan lahjakas, nyt tarvitaan sitä kaveria. Kun olut valuu alempaan astiaan on sitä samalla hyvä sekoitella pitkällä kauhalla, että hunajaliemi sekoittuisi siihen tasaisesti. Kun olut on valunut, pestään lappo ja nostetaan täysi tonkka sinne pöydälle.

Jälkikäynti ja säilytys

Nyt olut lapotaan ilman sitä holkkia lapon päässä. Astioiksi suosittelen 1,5 litran limupulloja tai kierrekorkilla varustettuja 0,5 litraisia limu- tai siideripulloja. Miksi? Näissä kaikissa kun on tiivis korkki ja ne kestävät painetta huomattavan hyvin (kokeiltu 5 g:lla mustaarautia).

”Tumma Finlandia on kotimainen, halpa ja melkein humaloimaton perusuute, josta saa oivan lisän sille bittertyyppiselle Geordielle, jossa on sitten humalointia aika napakasti.”

Kuva: Serafina

Tulevia tapahtumia

pe 19. - su 21.3.2004 Walon Juhla
Kesärannassa Hausjärvellä

17.-18.4.2004 Kylänvanhimpien saunotusta Kokemäellä.
Lisätietoja ja ilmoittautumiset Lauretalle
satu-kirsi.leinonen@luukku.com

Viikolla 30 eli ma 19. - pe 23.7.2004
Yhteisleiri

viikko 32 (2.-8.8.2004) Gotlannin Wisbyn keskiaikaviikot.
Suuri osa jäsenistöstämme keskiaikailemassa.
www.medeltidsveckan.com

pe 24. - su 26.9.2004 Tulijuhla ja paronilliset kruunajaiset.
Paikka ei ole vielä varmistunut.

Linkkivinkki

Ensi kesän Lujakallion yhteisleirillä on omat sivut.
Löydät ne osoitteesta www.keskiaika.org/yhteisleiri

Pullot jätetään muutamaksi päiväksi huoneenlämpöön ja siirretään sitten kylmään. Muutama päivä kylmässä kumasti parantaa oluen makua, jos se säilyy niin pitkään...

_____ Pirkka-setä

Molemmat joukkueemme naiset suikauttivat nuolen ensimmäisellä vedolla maaliin!

Varustevoitto hiihdoissa!

Laskiaissunnuntaina 22.2.2004
hihdettiin vuosittainen
Hiiden hirven hiihto eli
muinaishiihto- ja
jousiammuntakilpailu
Helsingin Pukkisaarella,
Seurasaaren kupeessa.
Joukkueemme pärjäsi
hiihtokisassa hyvin - ja voitti
varustekilpailun!

Joka vuosi kevättalvella, laskiaissunnuntain aikoihin, Sommelo ry kutsuu historianelävöittäjät osallistumaan yhdistettyyn muinaishiihto- ja jousiammuntakilpailuun. Joukkueita on sekä Suomesta että ulkomailta, mm. Saksasta tai Venäjältä.

Suorituspisteitä kilpailussa annetaan hiihdosta, ampumisesta ja tyylistä. Lisäksi kilpaillaan parhaista varusteista.

Hyvä tunnelma

Elävä Keskiaika ry:llä on ollut tapana osallistua joka vuosi kilpailuun. Pukkisaarella on käsittämättömän upeat puitteet, ja kilpailussa hyvä tunnelma. Osallistuminen ei olekaan osaltamme ollut liian voitonhakuista – tärkeintä on päästä osallistumaan! Joku joskus sanoikin, että jos kerran joku järjestää jotain näin päätöntä, täytyyhän siihen osallistua.

Elävä Keskiaika ry:n joukkue:
 Pirkka, Eneyde, Eleanor ja Rathar.

Eleanor rankan hiihtourakan loppupuolella, palaamassa ampumapaikalle. Huh!

Joanna ja Heinrich kannustamassa kilpailijoita.

Sommelo ry:n toiminnanjohtaja / rahastonhoitaja Dirk Schneider pitää puhetta.

Kaikki kuvat: Serafina

Jarl-Erik ja Heinrich

Viikinkiajan
Laiva ry:n
ampumisvuoro

Susanna
Viikinkiajan
Laiva ry:stä

Kalle
Viikinkiajan
Laiva ry:stä

Miika
Vapaakomppaniasta

"Hurjaa menoa oli sen verran, että kahdet sukset katkesivat..."
- Sommelo ry:n nettisivut. - *Hibhib, ketkäköbän ne katkaisivat... :)*

Hiihdon säännöt, kopioituna Sommelo ry:n sivuilta

Hiihtoon osallistutaan neljän hengen joukkueissa ja joukkueessa ainakin yksi toisen sukupuolen edustaja. Vaatetus, varustus ja mieli ajan hengessä.

Kilpailijat hiihtävät Läntisen Pukkisaaren ympäri ja ampuvat 2 nuolta maaliin. Jos osuu maaliin, kilpailija voi jatkaa suoraan vaihtopaikalle (alue ennen lähtö/maalilinjaa). Vaan jos kumpikaan nuoli ei osu, kilpailija joutuu kiertämään rangais-

tuslenkin (n. 50 m) ennen vaihtopaikalle pääsyä. Seuraava kilpailija ottaa vaihtopaikalla edellisen osallistujan sukset ja sauvan vastaan ja lähtee tavoittelemaan hiidenhirveä. - kunnes joukkueen viimeinen hiihtäjä on onneaan kokeilut. Hiihdon voittajajoukkue on se, jonka neljäs hiihtäjä ylittää maaliviivan ensimmäisenä. Varustuspalkinto jaetaan erikseen parhaimmasta varustuksesta.

Riemuisat kannustajajoukot matkalla kuuman keiton ääreen.

Kilpailu

Itse kilpailussa joukkueemme sijoittui todella upeasti viidennelle sijalle! Niin hyvin emme olekaan ennen sijoittuneet!

Mielissämme eli itse asiassa pieni toive varustekilpailusa pärjäämisestä, olemmehan viime vuosina myös keskiaikaseuramme puolella innostuneet rautakau-

den lopun suomalaisesta asutuksesta – ja nähneet aikamoista vaivaa sekä tutkiessamme että toteuttaessamme vaatteita.

Unelmamme toteutuikin, kun varustetuomari Nina Talvela (Harmaasudet ry, Nefa ry) julisti joukkueemme voittoon. Ainakin minun riemuni oli rajaton!

Kaikki kuvat: Serafina

Nina Talvela
jakaa palkintoja

Lauretta eli Loru,
ruskeassa viitassa Alex ja
harmaassa viitassa Takiainen.

Palkintoina varustekilpailusta oli kaksi lampaanaivoparkittua, pellavalla vuoratua kalannahkapussia ja kaksi tulusrautaa piikivineen, joista jokainen sai valita yhden.

Lasten hiihrot

Palelipa urheasti kanssamme myös muutamia lapsia. Ainakin Alexin ja Takiaisen mielestä talvella on ”ihan kylmä” (ei toki, eihän talvella nyt kylmä kuulu olla :). Poikien mielestä talon tarjoama keitto oli epäilyttävän näköistä, mutta kuitenkin ihan hyvää. Keitto taas oli ”ihan kuumaa” (ei toki, eihän nyt keiton kuumaa kuulu olla :).

Päivä näytti kuitenkin kummallekin olevan mieleinen, vaikka onkin ”ihan kummallista” kun aikuiset jaksaa henki-

hieverissä hiihtää ympäri saarta katkenneilla suksilla.

Presidentillistä läsnäoloa

Hiihtojamme kunnioitti läsnäolollaan myös tasavaltamme presidentti Tarja Halonen. Valtion ulkoilupuku ja tiukka turvamies olivat ainoat jotka erottivat hänet muusta joukosta.

Matildan tytär Katri eli Catriona bongasi Tarjan kahvia ostamassa ja harppasi pari askelta Tarjan eteen ja tokaisi: ”Mulla on synttärät samana päivänä kuin sulla. Kirjoitin sulle onnitteelukirjeen. Mikset vastannut?” Tarja selitteli saaneensa niin paljon postia, että osa on varmasti hukunut... Sitten Tarja jutteli keskiaikaisista vaatteistamme ja siitä kuinka ikävää lapsena oli viettää synttäreitä jouluaat-

tona. Jutustelu oli mukavaa ja kodikasta, eikä Tarjalla tuntunut olevan kiirettä mihinkään. Heti keskustelun alusta asti Tarja kietoi käteensä Katrin harteille ja halaili välillä niin, että Katrin liripipe heilui sinne tänne.

Suosittellemme Matildan kanssa ottamaan lapsista mallia. :)

Tahtoisin koko jäsenistömme puolesta kiittää Sommelo ry:tä mahtavista hiihdoista! Oli todella mukavaa. Ensi vuonna uudestaan.

Lisätietoja hiihdosta ja Sommelo ry:stä osoitteesta:
<http://www.sommelo.hai.fi/>

Serafina de Castillon

Ääntä kuin pienessä pitäjässä!

Tuliwiran pitäjän vaakuna on ”Siniseen ja punaiseen katkoisella kentällä kultainen aaltohirsi”. Värit tulivat Kylmälän sinisestä, Haapawirran punaisesta ja Tulivainion kullasta.

Pitäjään kuuluvat kylät Haapawirta (Espoon alue) Kylmälän kylä (Kirkkonummen alue) ja Tulivainio (Nurmijärven alue).

Pitäjän vouti on Celestinus, mac Crohanien klaanista.

Pitäjän lehden nimi on Caarnalaiwa. Se ilmestyy noin 1-3 kertaa vuodessa PDFnä pitäjän kotisivuilla ja paperiversiona seuran tapaamisissa.

Pitäjän omat kotisivut löydät osoitteesta www.keskiaika.org/tuliwirta

Tuliwiran pitäjän säädökset hyväksyttiin

Celestinus mac Crohan, Tuliwiran pitäjän vouti, toi Kaamoksenkarkoituksessa 2004 nähtäväksi pitäjän säädökset. Ne hyväksyttiin yksimielisesti, joten Celestinus voudillisessa ominaisuudessaan luovutti ne paroni Lord Dúnläng mac Tomasille ja paronitar Lady Isidora of Blackwaterille lauantai-illan hovissa.

Pitäjään uusi mylly

Herra Peter Schneck julisti Kaamoksenkarkoituksessa, että hän rakennuttaa Tulivainion kylään, pitäjämme, uuden myllyn ilmaiseksi. Tästäpä pitäjämme väki oli kovasti riemuissaan. Mitä anteliaisuutta ja jalomielisyyttä herra Peter osoittikaan! Voisi kuvitella että hänellä olisi ollut muutakin huolehdittavaa (esimerkiksi 150 miestä eli hänen sotajoukkonsa vatsataudissa), mutta omista ongelmistaan huolimatta hän jaksoi ajatella pihkuisen kylän etua. Odotamme kirjeiden kera lupauksen täyttämistä.

Pitäjän ensimmäinen lehti

Ensimmäinen Kaarnalaiwa ilmestyi joulukuussa 2003 ja se sai varsin lämpimän vastaanoton. Tässä muutamia tulleita kommentteja (yhteen kommenttiin suljujen sisään lisätty toim. huom.):

”Yberhieno lehti”

*”Kaarnalaiwa oli tosi kiva!
Ja hyvän näköinen. Erinomainen!”*

”Olin otettu pienokaisia käsittelevästä kirjoittelmastanne, pitäjässänne tuntevat varmaan kaikki itsensä huomioiduiksi.”

”Thana artikkeli lasten keskiajasta vaikka parasta oli Pirkan olutneuvot.”

”Aivan älyttömän upean näköinen lehti. Tämähän on mieletön pro!”

*”Juttusi (lasten keskiaika) on niin kiva, että sitä voisi tarjota johonkin lehteen ulospäinkin...
Voisit saada siitä hyvän kirjoituspalkkion!”*

Serafina de Castillon

*Joko kesä
kolkuttelee ovelta?*

Palautetta!

**Mikä oli lehden paras artikkeli, mikä kiinnostavin juttu?
Miltä lehden ulkoasu näyttää, onko se selkeä ja mielenkiintoa herättävä?
Kirjoita palautteesi osoitteeseen ladyserafina@hotmail.com
Mielenkiintoa saatetaan vapaasti julkaista lehden tulevissa numeroissa,
tietenkin nimettöminä.**

Elävä Keskiäika ry:n kotisivut: www.keskiaika.org
Tuliwiran pitäjän kotisivut: www.keskiaika.org/tuliwirta